

ת"פ (ירושלים) 39358-08-24 - מדינת ישראל נ' יוסף חיים פרץ (אחר/נוסף)

ת"פ (ירושלים) 39358-08-24 - מדינת ישראל ע"י נ' יוסף חיים פרץ ע"שלומו ירושלים
ת"פ (ירושלים) 39358-08-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד דרור אביטל תביעות ירושלים

נגד

יוסף חיים פרץ (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

בית משפט השלום בירושלים

[17.03.2025]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול יתרת התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם (מעצר בית לילי).
 2. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בהסעת שוהים בלתי חוקיים במהלך חודש אוגוסט 2024 (לאחר פרוץ המלחמה). הנאשם נעצר ביום ביצוע העבירה, 15.8.2024, ובו ביום הוגשו נגדו כתב אישום עם בקשה לעצרו עד לתום ההליכים. הנאשם שוחרר למעצר בית מלא ביום 19.8.2024. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ביום 13.10.2024 כשהמאשימה הצהירה שעמדתה היא למאסר בפועל.
 3. במועד זה צמצמתי את התנאים למעצר בית לילי, וכן ביטלתי את פסילת הרישיון.
 4. בבקשה שלפניי עותר הסניגור לביטול התנאים נוכח חלוף הזמן והעובדה שהדין בטיעונים לעונש נדחה בשל בקשת שירות המבחן לחודש יולי 2025. המאשימה סברה שאין מקום להקל בתנאים נוכח חומרת המעשים והמסוכנות הנשקפת מן הנאשם. הצדדים הסכימו להכרעה על-סמך הכתובים.
 - דין והכרעה
 5. בידוע, מעצר או שחרור בתנאים אינם מקדמה על חשבון העונש, ויש לבחון את הקשר הענייני שבין המגבלה המוטלת על נאשם לבין עילת המעצר - ראו בהקשר זה בש"פ 3803/23 קובי נ' מ"י (מיום 26.6.2023) בפסקאות 15 ו-16.
 6. בענייננו מדובר באדם בשנות השלושים לחייו, ללא רישום פלילי, שהיה עצור בתיק זה מספר ימים לראשונה בחייו, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא במשך מספר חודשים. לאחר מכן הוסרו מרבית התנאים. לכל אורך התקופה לא נטען להפרת תנאים. זאת לזכות הנאשם.
 7. מנגד, הנאשם קיבל אחריות למעשים, כשכידוע, עצם ההרשעה בדין משנה את נקודת האיזון לשימוש בחלופת מעצר [ראו בהקשר זה: בש"פ 5401/22 מ"י נ' הרשקוביץ (מיום 17.8.2022) בפסקה 15], שכן לא עומדת לנאשם חזקת החפות, ומסוכנותו מוכחת מעצם הרשעתו. בנוסף, הנאשם הורשע בהסעת 5 שב"חים לאחר פרוץ המלחמה - מעשה המגלם מסוכנות לא מבוטלת נוכח פוטנציאל הפגיעה בביטחון על-סמך המציאות הידועה והקשה שבה אנו חיים. כמו כן, בעניינו של הנאשם חלה ההחמרה שנקבעה בתיקון לחוק הכניסה לישראל, כאשר עבירה זו הפכה מעבירת עוון לעבירת פשע, שהעונש המירבי בצדה הוא 4 שנות מאסר, דבר המעיד על גישת המחוקק ואף על גישת בתי המשפט בהקשר זה.
 8. לאחר ששקלתי בדבר, נוכח טיב העבירה ונסיבותיה, והמסוכנות הגלומה בה בתקופת המלחמה בה אנו מצויים, סברתי כי התנאים של מעצר בית לילי בצירוף ההפקדות והערבויות יש בהם לשמור על האינטרס הציבורי ולהרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות. אינני סבור שלנאשם נטייה עבריינית חלילה, ושלא ישתמע כי כך אני סבור. אלא, שהכשל בו כשל הנאשם הוא ניכר, בהינתן המצב הביטחוני בו אנו שרויים, והותרת התנאים על כנם מהווה מענה הולם לכשל האמור. ממילא, ובכל הכבוד, תנאי מעצר בית לילי, אינם תנאי מכביד ובלתי מידתי.
 9. לפיכך, הבקשה להקלה בתנאים נדחית.
- ניתנה היום, י"ז אדר תשפ"ה, 17 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.